

Logboek van een wereldreis

Langs de oostkust van Brazilië, Uruguay en Argentinië

EEN WALVIS MET JONG komt naar de oppervlakte. De kleine is al twee keer zo groot als de rubberboot. Zij aan zij glijden de dieren dichtbij, tot op zo'n 40 meter afstand. Met een kleine beweging kunnen ze ons bootje omkiepen of in de lucht werpen. Maar ik voel dat deze beesten ons niets zullen aandoen. De nabijheid van zulke kolossale dieren is fascinerend. Dan draaien de bultruggen om en zwemmen al blazend weg. Verder zuidwaarts zitten er nog veel meer. Aan de horizon zijn reusachtige schuimfonteinen te zien. Drie springen dichtbij omhoog en laten zich met hun 30 tot 40

ton in het water plonzen. Resultaat: veel schuim en golven. Heidi zit

Een zeebioloog vertelde ons dat walvissen en dolfijnen met mensen kunnen communiceren, maar wij niet met hen.

op de voorplecht om maar niets te hoeven missen. Plotseling duikt van rechts een walvis op, precies op ramkoers. Een aanvaring lijkt onvermijdelijk. Maar op zo'n twee meter afstand duikt de walvis onder de boot door. Dit is echt een geluksdag!

Adrolhos > Rio de Janeiro

Richting Rio de Janeiro ter hoogte van de beruchte Cabo Frio krijgen we 6 tot 8 Bft. op de staart. Prachtig, de golven suizen voorbij. Met slechts een klein stukje fok varen we zeven tot tien knopen. De tocht is verbazingwekkend rustig en het surfen

op de golven echt leuk! Rond middernacht passeren we Rio en gaan door tot Ilha Grande, zo'n 120 kilometer verder westwaarts. Een klein paradijs met tropische vegetatie. Er volgen twee heerlijke weken. We varen van bocht tot bocht en bezoeken verschillende eilanden, zwemmen, genieten van de kleuren van de zee, mooie bossen en unieke stranden.

Porto Bello > Buenos Aires

Dit traject van 600 mijl zien we als een testcase. Het gebied is berucht om zijn poolkoufronten met heftige zuidwestenwinden gecombineerd met korte, onaangename golven. Als we daardoor overvallen worden, kunnen we wel eens de moed verliezen om 'onderdoor' te zeilen, zoals velen voor ons. Maar de noordelijke wind is zwak, dus gaat de blister omhoog. Door een windvlaag loeft Casimu plotseling op naar bakboord. Het schip loopt uit z'n roer. De blister klapt in en slaat wild heen en weer. Met grote krachtsinspanning lukt het Hans hem binnen te halen. Even later is er weer zo'n incident. Van achteren komt razendsnel mist opzetten. Vlak daarna haalt de wind enorm aan. Een reuzengolf drukt Casimu door de wind. Een ongewilde gijp slaat de giek met een

De Zwitsers Heidi Brenner en Hans Stadelmann maken een wereldreis met hun Casimu, een Bavaria 42. Eerder beschreven we hun ervaringen op de trajecten Workum > Lanzarote, Kaap Verdische eilanden > Salvador (Brazilië) Deze derde aflevering beschrijft hun reis verder zuidwaarts. Hoogtepunt is de archipel van Abrolhos. Het is een natuurreservaat, met kleurrijke vissen en grote zeeschildpadden. Met hen mee zwemmen is een mooie ervaring. Heidi: "Ik zou nog wekenlang in dit natuurparadijs willen blijven. In de rustige, warme wateren verblijven van juli tot september veel bult-ruggen om te paren, jongen te baren en ze groot te brengen. Op weg naar het vogeleiland Siriba met de bijboot vindt onze eerste ontmoeting met deze walvissen plaats."

enorme dreun naar de andere kant. Van schrik stuurt Heidi terug en een tweede gijp volgt. Hans moet het voordek op, om van alles te ontwarren.

DAARNA WORDT HET RUSTIG wintersportweer. Warm in de zon, ijskoud in de schaduw. Wel gaat de barometer continu naar beneden. De radio meldt een onverwacht front. Krijgen we dat alsnog op ons dak? In de nacht bliksemt het rondom. Tegen de morgen zien we opgelucht de lichten van Cabo Santa Maria, la Paloma. De marine loodst ons op de radar de haven binnen. Een klein uur later fluit de zuidwesten wind op volle kracht door het want. Het extreme koufront Santa Rosa met ijzige poolwind is gearriveerd. Ik geloof dat wij de test hebben doorstaan. Tien dagen later vertrekken we richting Buenos Aires. Daar krijgt Casimu een grote beurt en wordt voorzien van allerlei nieuwe uitrusting, nodig om het woeste zuiden te kunnen trotseren.

Nachtmerrie van zeilers

Na een verblijf van vijf weken in Buenos Aires varen we uit bij stralend weer. Casimu zit volgestouwd met voedsel voor een klein half jaar. De eerste zeeleeuwenkolonie in de haven van Mar La Plata kondigt het niet meer zo verre Patagonië aan. Alles loopt ideaal. Voor het eerst sinds tijden zwermt een groep dolfijnen rond

het schip. Zo'n dertig dieren. Ze duiken onder Casimu door, springen bij de boeg omhoog en dansen urenlang om het schip heen. Ze ogen nerveus. Pas later komt de vraag op of het een waarschuwing was om terug te gaan. Want daarna wordt de hemel steeds donkerder.

DE ZUIDENWIND NEEMT TOE. Al snel staat er 8 tot 10 Bft. en we besluiten bij te draaien. Vervelend is dat de noordwestelijke bocht van Bahia Blanca bij sterke wind uit zuid en oost een echte muizenval is, met ondiep water en ontelbare wandelende zandbanken. Na een paar onaangename uren besluiten wij de 180 mijl terug te varen naar het noordoostelijk gelegen Quequen. Maar na vijf uur blijkt dat een onhaalbare zaak. We komen te langzaam vooruit en zijn bovendien 15 mijl van koers afgedreven. Daarom gooien wij andermaal het roer om en sturen aan op het zuidwestelijk gelegen Bahia Blanca. De golven zijn inmiddels enorm groot. Casimu stamp met twee kleine stukjes doek dapper door de bruine golven. Deze breken steeds meer tot het één witte bruisende chaos is. Casimu lijkt nu meer op een onderzeeër dan een zeilboot. Eén meter water boven ons en een volle cockpit wordt normaal. Hans stuurt handmatig. Ik navigeer benedendecks en onderhoud radiocontact met de Prefectura Naval (kustwacht). Door de enorme druk wordt water door de ramen aan lijszijde geperst. Daar zit ook onze navigatie- en andere elektronische apparatuur. Ik droog steeds alles meteen af. Plotseling een knal! Ik denk; nu is er een luik ingedrukt. Maar nee, onze ultrasterke sprayhood is door een golf gescheurd en ingedrukt.

Langs de trap loopt water naar binnen. Zonder bescherming van de buiskap tegen de golven en het vliegende water, wordt de communicatie tussen ons erg moeilijk. Ik durf haast niet meer de ingang te openen. Iets later vliegt de zware kookpot met minestrone soep, die vast verankerd in de gootsteen stond, door de salon. Alles zit onder de groente. Tot onze pech is de wind van zuid naar zuidwest gedraaid. Casimu loopt met inzet van de motor met nog maar één knoop snelheid naar het westen. Weer meldt de kustwacht zich, die ons in de gaten houdt. Deze geeft een nieuwe koers op. Recht voor ons ligt een ondiepte. Wij zijn toch niet alleen in deze hel van wit schuimend water met knallende, brekende golven. Nog 20 mijl voor de boeg. Maar we komen eenvoudigweg niet vooruit! Eigenlijk ben ik niet bang, maar enorm gespannen, zowel lichamelijk als geestelijk. Maar toch; redt Casimu het om nog een aantal uren al die klappen op te vangen? Houdt het tuig het? Blijft de motor het doen? Wat als de instrumenten uitvallen door de wateroverlast? Houdt Hans het uit achter het stuur? De uren verstrijken. Ik ben me er heel erg van bewust dat we in de meest gevaarlijke situatie zitten. En als het fout gaat kan niemand ons redden. Eerst tegen 18.00 uur bereiken wij de monding van het kanaal.

WE HEBBEN HET GERED! Het vaarwater is dieper en dat zorgt voor iets aangenamere omstandigheden. Tegen 20.00 uur komt het schip van de kustwacht ons tegemoet om ons naar de haven van Bahia Blanca te begeleiden. De kapitein biedt een huis aan om te slapen. We zijn echter zó moe, dat het in onze kooi ook moet luk-

ken. Honger hebben we niet, ook al hebben we in 36 uur niet meer dan een paar beschuiten gegeten. Nog kunnen we niet geloven dat de nachtmerrie voorbij is.

EENMAAL BIJGEKOMEN genieten Hans en Heidi van de bijzonder hartelijke gastvrijheid. Zij werken vijf dagen lang om alles aan boord te ontdoen van zand, zout, water en groente. Tijdens de storm is een windkracht van 120 km per uur gemeten. Niemand had dat verwacht. Wij zullen nog kritischer naar de weersvoorspellingen kijken. Wat we wel zeker weten is dat Casimu een sterk, zeewaardig schip is, waarop vertrouwd kan worden.

Wordt vervolgd!

Meer weten? Zie www.casimu.com

Foto's: Heidi Brenner en Hans Stadelmann

